

Dr. K. Hinterlechner: O nekaterih tujih hribinah iz refelinovega tefrita kunčtiške gore pri Pardubicah na Češkem. Separatni odtisk iz »Věstnika kral. češke družbe znanosti v Pragi« 1902. Založništvo »Královské České Společnosti náuk«. V komisiji pri Fr. Řivnaču. Str. 10.

Ti dve znanstveni razpravi iz geologije je napisal naš rojak, g. prof. kandidat dr. Hinterlechner. Ocenjo prepuščamo strokovnjakom. Tukaj naglašamo in zabeležujemo samo zanimivo dejstvo, da je češka akademija sprejela tudi ti dve slovenski razpravi našega rojaka. To dokazuje veliko ljubezen Čehov do nas Slovencev, to priča, da stoji češka akademija na slovanskem stališču. Mi Slovenci, ki nimamo ne gimnazij, ne univerze, ne akademije, moramo biti hvaležni svojim bratom, da sprejemajo znanstvene spise naših rojakov pod svojo gostoljubno streho. Da bi sprejela dunajska »Akademie der Wissenschaften« slovensko pisane razprave, to bi bilo naivno misliti, in vendar bi jih pravzaprav morala sprejemati, ker ni ustanovljena samo za Nemce in ker je ne plačujejo samo Nemci. Poleg češke akademije bi menda samo še zagreška in belgrajska akademija sprejemali slovenske razprave.

Vsakega Slovenca, ki piše strogo znanstvene razprave, moramo občudovati in zato občudujemo tudi g. Hinterlechnerja. A.

Trstenik. Prispevek k zgodovini župnij v ljubljanski škofiji. Spisal dr. Fr. Pernè. V Ljubljani 1903. Založil pisatelj.

Tam pod strmim Storžičem, ki ga je tako rad opeval Kračmanov Matija Valjavec, leži ob holmcu, ki ga diči prijazna cerkvena, lična vas Trstenik. Tujec zaide redkokdaj v ta kraj; pač pelje tu mimo steza tja prek gora na Koroško, ali kdo bi ubral to skrito pot, ko sta tako blizu Ljubelj in Kokra! In vendar je ime Trstenik znano širom naše domovine: »oče slovenskega naroda«, dr. Janez Bleiweis, si je izbral za viteški pridevek ime po bivališču svojih očetov (»Trsteniški«), kajti pri »Frjancu« na Trsteniku so imeli njegovi predniki — ljudstvo je izgovarjalo njih ime »Plajbes« — svoj dom. — Drug in v drugem zmislu glasovit mož pa je umrl na Trsteniku; l. 1855. je namreč tu izdahnul kot 94letni starček svojo skesano dušo — rokovnjaški poglavar Veliki Groga. — Med drugim so tudi taki podatki vestno zbrani ter vdelani v snov, ki je v ožjem pomenu vsebina te v prikupljivem jeziku pisane knjižice.

Dr. Jos. Tominšek.

»Knjižnica za mladino«, urejuje Engelbert Gangl. Knjiga 27. in 28. — julij 1902. Vseletna naročnina K 3-20.

Ta dvojnata knjiga ima sledečo pripovedno vsebino: Ivo Trošt: »Dobrota in hvaležnost«, F. O. Rebrčan: »Blago srce«, Juraj Pangrac: »Čopke ni«, Andrej Rape: »Ukane Matjaževega Groge«, Tone iz Gošče: Bodí pošten« in Ivan Stukelj: »Hud ,štrbunk'!« Založništvo (Goriška tiskarna A. Gabršček v Gorici) naznanja, da ne more letos radi nedostatne podpore od strani občinstva izdati nobene knjige več. Naravnost žalostilno je, da se za tako podjetje v celi Sloveniji ni dobilo več nego 424 naročnikov!

Mali vitez (Pan Volodijeovski). Tvrdba Kleinmayr & Bamberg je razposlala 9. in 10. sešitek slovenskega prevoda tega Sienkiewiczovega romana.

Zabavna knjižnica Matice Hrvatske. Tugomir Alaupović. Probrane pjesme. (Od 1891—1901.) Ciena 1 K. U Zagrebu. Naklada »Matice Hrvatske«. 1902. m. 8°. 161. str. Hrvatska Matica se trudi zadovoljiti najrazličnejšim potrebam in zato podaja svojim naročnikom vsako leto književne darove iz vseh